

ABONY

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
nová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai,
val mint a felszólamiások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A nép és szeretett képviselője.

Az élesen látó szem egyhamar felismerheti, hogy a politikai élet mai gyakorlata a parlamentarizmus egész elméletét mily szemérmetlenül hazudtolja meg.

Hogyan lesz valaki képviselő? Hogy a választók egyik bölcs és derék polgártársukat felkeresik és parlamenti képviselőjükre felkérlik, az egy évtized folyamán aligha egyszer, s ekkor is csak bizonyos körülmények kényszerével, esik meg. Valamely pártnak érdekében állhat, eme mandátumot az ekként kiválasztott férfiú kezébe tennie; talán, mert ezzel önmaganak használ, akár mert az illető neve a párt diszélül szolgál, akár pedig, mert a kiválasztottat tartja a legalkalmasabbnak arra, hogy a kérdéses kerületet a partnak megtartsa avagy az ellenpárttól meghódítsa. Ez esetben természetesen, hogy divatos szólásformával éljek, az illető névnek „reklamot“ csinálnak, olykor anélkül, hogy a név viselője egyáltalán törődne vele, és a látszat ilyenkor az mintha a választók bizalmukat saját jószántukból ruhaznak olyatén érdemekre, amelyek elismerést nem keresnek, s megtörté-

nik ime, hogy a mandátum — mint ahogyan azt az elmélet megkívánja is — valóban a polgárok legjobbját ékesíti.

Ez azonban nagyrítka eset. Sokkal gyakoribb emez:

A becsvágyó ember odaáll az ő polgártársai elé s meggyőzni igyekszik őket arról, hogy az ő bizalmukra ő mindenki másnál érdemesebb. S vajjon mi készíti őt erre? Talán az-é, mert a köznek hasznára lenni kíván? Ki hiszi ezt? Emberek, akikben az emberiséggel való szolidaritás érzelme oly benső vagy tobzó, hogy legjava erőiket az összeség érdekében feláldozni készek, napjainkban alig találhatók és a dolog természetében rejlik, hogy az ilyen ritka kiváltságosak, legelsőbb is a tömeggel való surlódásoktól irtózva menekülnének. S vajjon az ilyen eszményi ember vállalkozhatnék-e önként arra, hogy egy napjainkban divó választási-hadjárat brutalitásain végigtörtessen? Soha! Az emberiségért szenvedni s halni készek ők, de a nemes gondolatok iránt érzéketlen választó-hordát bánális bókokkal legyezni nem tudnak soha. Jutalomra avagy elismerésre ügyet sem vetve, a köz javára tehetnék bármit. önzelle-

nül, de buzgó kötelesség tudással; de egy ezerfejtű néptömegnek lendületes frázisokba burkolt ördög-éretet nem zenghetnek soha. Az ilyen kivételes ember nem áll ki a vászar piaci lárájába és nem fog sem hizelegni a csöcseléknek, sem pedig mézédesszavakkal olyast mondani, amit a tömeg öröme hall.

Wycliff és Knox, Husz és Luther, vagy akár Savonarola is, óriási ember tömegekre bizonyára nagy és mély hatást gyakorolt és a gyűlölet s a szeretet szenvedelmét egyenlően tüzesítették mindahányan; de sem ők, sem Rousseau, sem Goethe, sem Kant avagy Calyle a maguk erejéből — valamely választó-bizottság támogatása hijján — nem juthattak volna mandátumhoz soha.

A mód, ahogyan manapság mandátumhoz juthatni, az előkelőbb gondolkodásukat a politikától merőben elijeszti és csak a szerfelett becsvágyó egoistákat szabadítja rá a minden aron való érvényesülés szinpadjára: a parlamenti szinjátékra.

Igy áll előttünk ime a politikai pálya harcos akarnoka. Cselekvéseinek legfőbb rugója: a határtalan önzés. És minthogy a mindennél kívánatosabb népszerűsége most

TÁRSASÁG.

Tea esték.

Az idő heteken keresztül olyan homályos és mogorva volt, mint egy néppárti képviselő. Ilyenkor a hosszú éjszakák és a homályos nappalok elől igazi úri ember a kávéházba ovakodik. A polgár embereknek igen alkalmas ez az idő a törököt pálinka kifőzésére, mert ebből leszzen az a nyakolaj, amellyel vajó kenegetest belsőleg kell alkalmazni. Ilyenkor már a malacot is felelik ha van, mert ha nincs akkor nem ölik le. Az asszonyok pedig tea estéket rendeznek, hogy társaság verődjek össze és mulatság legyen. Mert egy asszony mindig boldogtalannak érzi magát ha a családja szűk körében kénytelen osonnázni, quod deus avertat. Vaesoraikat adni a mai gazdasági depresszió mellett közel járna az öngyilkossághoz. Ezt már észrevette a magyar társadalom, úgy vélt azonban, hogy ezzel az észrevevéssel joeskan okosult. Akkor hallunk epületes előadásokat a társaságról, mikor már nincs miből lakarekeskedni. Olyk helyről az utolsó ezüst gyertyatartó meg a családi peesotnyomó is elvándorolt regent, akkor amikor ki kellett állítani a dus vaesotát, amellyel a házi ur és házi asszony mosolygva kimalta a vendégeket, de amelyhez maguk összefacsarodott szívvel nyultak. Tehátlan a régi nagy vaesoras házi mulatságok szerény tea estéve zsugorodtak össze. Mert majd mindenik előkelőt jászó család a multban nemi nemü adosságot szeden magára, mivelhogy későn látta be ama példabeszéd igaz voltát: „A bolond adja a lako-

mat, az okos lakmározik.“ Lám zsidó polgártársaink ezen a téren sohasem követték bennünket. De meg is látszik rajtuk is, rajtuk is. Ők mikor a vaesoránál nagy luxust akarnak kifejtetni, hát a szódavízbe porcukrot tesznek és elmitetik magukkal — az ő nyelvükön szólva — einbilden, — hogy pryszgöt isznak. A provincián a teázás olcsó mulatság. Nem olyan teát használunk, amely a bécsi muzsika követség révén egyenesen Archangeiből vagy Nisni-Novgoródból származik, hová élelmes kínai kalmárok teveháton hozzák. Mert a tengeren érkezettnek zamataja megszűnt a sós levegőben. Lehet, hogy Fiumében, Hamburgban, esetleg Bud pesten már egy párszor le volt forrázva az a tea, amely hozzánk kerül Sarberekre. A rum sem közvetlenül a Jóremenyseg fokáról kerül ide, hanem valamelyik budapesti raktarból. Egyszer megleptem egy kereskedőt, ami a rumot nagy edényből merte három deeci üvegekbe. Az üveget bedugta, a dugóra spanyolviaszkot esepentett, ellenben az üveg oldalára nyomtatott vignette (vinyet) került, melyről azt lehetett olvasni, hogy „ananasz rum“ és áruba a kereskedő a három deeci rumot 90 krajcarokért, ami pedig testverek közt megért 20 krajcárt. De ha nyomtatásban van, hogy „ananasz rum“, hát akkor el kell hinni. Így levén a vidék elatva teával es rummal, bizony előttem ebből a betegnek való izzasztó italból hat eszebe sem ér föl egy pohár beesületes borral tisztesség nem esik mondván.

Azokban hát érkeznek a vendégek. Pedig az eső vastag könyve-eppekben sir le az ablaküvegen. Az esernyőket kifeszített állapotban helyezik a sarokba. A fogason függő felöltőkről találgatások történnék a mar megerkezettek kiléte iránt, aztán az ajtó fölnyílik s örvendező „ah!“ és „oh!“ kiáltások alatt a bevonulás megtörténik.

— Be derek, hogy jöttetek!

Már azt hittük, hogy... Ugy-e milyen csunyan esik az eső? Az asszony — akihez e szavak voltak intézve — a tükör előtt egyengeti a fejét, de megszólal a férfi. Ha még csunyan esnek is az eső, csak kellemes kötelességünknek ismerendőtük, becses fölcszólításunknak engedendők, ma idejönni. Azonnal rá lehet ismerni, hogy a beszélő férfi ügyvéd, azok szoktak ilyen klasszikus stílust használni. A nők aztán letelepednek a kályha köré és megindul a társalgás a farsangról, a cseledekéről s egyéb világmozgató dolgokról. A férfiak meg külön szobában belekapaszkodnak a tarokkba, ami azonban nem játszódik végig nemi epeskedés nélkül, mivelhogy négy egyforma temperamentumú ember nem találatódik a kontinensen.

Hogy a jegyző nem fog eljönni, azt egyszerűen tudomasut veszik. Nem is tarsasagba való ember, mindenkinek igazat mond, ami nagyfokú elmaradottságra mutat. Dehát van annak magához való esze, mert azt vallja, hogy „a Karasznak sohasem jó, ha esukák köze keveredik.“

Azokban a teázás előtt a fiatalok körbe voródik v. l. mely jatek elkövetése végett, amelyben ölelgetéssel súlyosított fordulások teszik boldoggá miniket nemü fiataloságot. Kacagás, dalolás, néha sikítás veri el a szobak esendjét. Tein talpu vidéki gavalierok kaesafarkra fésülködő diurnisták, piros nyakkendőjű remeayeri a jövőnek lejtének jobbr. balra, ti kon huzgálva a tükör előtt az a la Guillaune bajuszukat. Mert mióta a hölgyek froufrou helyett tineset viselnek, a férfiak bajuszuk végét meszelő farkakba szedik szét azzal a felismerhetlen tendenciával, hogy ezek a bajuszvegek lehetőleg a tulajdonos orrhíka felé gravitáljanak. Mert így hozta azt divatba a német esaszar, akiknek pedig az izület Európaszerte deesrik.

fölöttébb nagy szüksége van, s azt csak úgy érheti el, ha a közjó érdekében munkálkodik; természetes, hogy a közérdek harcosának szerepkörében mimelni kell az önfeláldozó s önzetlen embert. Ha sikert akar elérni, akkor mindama tulajdonokkal, amelyek általánosságban — ellenszenvesek, birnia illik. Tehát nem szabad szerénynek lennie, mert különben nem találhatná az előtérbe, s ezt meg kell cselekednie, ha azt akarja, hogy észrevegyék. Hazudnia és hizelegnie kell, mert embereket, akiktől akarha undorodik is, meg kell nyernie, és a neki közömbös sokaság előtt barátságos mosolyt kell arcára erőszakolnia és vakbuzgósággal ígéreket tennie, amelyekről előre tudhatja, hogy azokat sohasem tarthatja meg. És mert ellenségeket megnyernie, barátokat szereznie kell; egyhamar megtanulja ama különös hangszer kezelését, amelynek andalító zenéjével a tömegek alacsony indulatait csalódásba ejti, ostoba előítéletét istápolja és féktelen szenvedélyét felkorbácsolja. S a többség az övé.

Ezek a torz-vonások rajzolják meg már most ama fizognómiát, mely a nemesebbeket valójában csak elijesztheti. Az ilyen alak egy regényben soha sem nyerhetné meg az olvasók igazi rokonszenvét. Az életben azonban ugyanaz az olvasó — majd minden választásnál ennek az alaknak adja a szavazatát.

Bizony kevés kerület van olyan, mint a mienk, ahol a választók és a választott között a legideálisabb viszonya a szereteten és a bizalmon épült föl és áll fenn.

Dehat német eszár ide, német eszár oda, most az a kötelesség, hogy a kisasszonyok puha kezeit szorongassák amint láncot képeznek és fűjakk azt, hogy: „Kis-Komárom, Nagy-Komárom”, meg azt, hogy „szena terem a réten” és boldogan megforognak, az arcok kigyulladnak, a szemek ragyognak, amint a tekintetek egymásba kapcsolódnak. A diurnista búsan bűg néha a nótába, mint a halotti harangzó, mikor azt kezd rá, hogy:

„Nem vagyok én boldogságra teremtve,
Legyek tehát örökre ellefejtve.”

De az akasztófára való ekkor szorongatja legjobban a leányka kezét. Világos, hogy szerelmes, kétségtelen bizonyossága ennek az, hogy egy idő óta minden reggel megkeféli a kalapját. Hiába beszél a józan okosság, hogy előbb állás, előbb kenyér kell, tehát türtöztesse szíve lángját s hurcoloskodjék érzéseivel más felé. Az mind nem ér semmit. A szerelem minden olyan mint a kaposztapalánta, hogy oda ültetheti az ember ahova akarja. Magától sarjad, ha ugyan nem az Isten vagy az ördögök ültetik. A leányka 16 éves s olyan szép mint a friss víz, dehat nagyon korán merteket akar venni a boldogsághoz.

Azonban felfüggesztetik a játék. Szervirozzák a teát. Olyuk, hogy a meleg vizet és az „ananász rumot” jobban elbolondítsa, citromot is facsar közzé. Azonfelül elővetetnek az ugynevezett sütemények ropogtatás végett, amelyekből azonban egy métermázsza nem ér föl egy adag jó sonkával, meg ha nem vesztifálat is az. Csendes szüresülés és ragicsálás között a társalgás mind zajosabb lesz. Nyolcan, tizen beszélnek egyszerre, ami a kölcsönös megértést nagyban elősegíti. Sőt a teázás után az asszonyok is belekeverednek a táncba, a játékokba, melyeknek a vége zálogváltással s ed-sódd büntetéssel nyel van megünközve. Mert bizony a legtöbb manyeske anyyra utózik a esküvőstől, mint a tejnyalástól a macska.

Közgyűlés.

Képviselőtestületünk f. hó 20. án közgyűlést tartott Liphay György főbíró elnöklété alatt, ki azt megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére Komáromy József és Temesközy Gerzson gyűlési tagokat kérte föl.

A tárgysorozat első pontja, Papp Péter főjegyző referálásával a községi bikák beszerzésének nehéz kérdése volt. A főjegyző alaposan ismertette az erre vonatkozó törvényt és rendeletet, melynek világos értelme az, hogy bikákat „mészajköl” venni és tartani, a közgyűlésnek tehát nincs más teendője, minthogy megállapítsa, hogyan és miként?

Ezt a fogas kérdést aztán Egedi József, Konez Pál, Pinter Gyula, Liphay főbíró próbálták praktikus alapon megoldani, a vége aztán az lett, hogy majd megtanít bennünket az idő. A fődolog az, hogy összeíratott 717 db. tehén, melyek részére megfelelő számú férjekről kell gondoskodni a városatyáknak.

A törvény háremszerű berendezkedést ír elő, sajnos azonban, hogy nem veszi figyelembe, hogy ha egy hasának lehet 300 felesége minden skrupulosítás és veszedelem nélkül, akkor egy két-szarvú Basa is megengedhetné magának ezt a keleti fényűzést. Dehat 60-ra redukálódik a tehén asszonyok száma egy-egy háremben s így szükséges 11 Basa. Ebből kettőt a kaszáló berlő társulat vállalt magára 162 tehén állományára. Marad tehát 9, amit a községnek kell beszerzetni 555 tehén részére. Minthogy azonban előreláthatólag meg fog csappanni az összeírt létszám, egyelőre csak 4 bika beszerzése határozottat el. Nagyobb fejtörést okozott azoknak tartása és kezelése. Több hozzászólás után Nagy Lajos azon indítványa fogadtatott el, hogy először vállalkozók kerestessenek, akik hajlandók lennének a bikákat saját költségükön beszerezni és tartani, a város által megfizetendő átalány összegért, s ha ez nem vezetne eredményre, a város szerzi azokat be és kiadja kezelésre és tartásra. (Tehát vállalkozók kerestetnek.)

Tárgyaltatott Szakáll Lajos és 101 társa ajánlata, mely szerint 900 koronát ajánlanak föl a fogyasztási adókból rájuk eső kötelezettségek megváltására.

Nagy Lajos jegyző kimutatta, hogy az ajánlattevők közel 14000 koronával ajánlottak föl kevesebbet, mint amennyi — a koresmárosok, vendéglősök és húsvágók fogyasztásán kívül — a más fogyasztókra esik, minthogy kivételeket nem lehet tenni, mert a többi fogyasztási adóra csak annyi

Föl kell használni az alkalmat, mert nem valószínű, hogy rövid időn a tea-estek is megszüntetődnek. Az olasz azt mondja: „La tavola è un ladroné segreto.” (Az étkező asztal a titkos tolvaj.) Ez lopta el — legtöbb helyen — a magyar középosztálytól a földet, a szőlőt, a házat, a lovat, az ökröt s egyéb többféle ingóságot. Az a virtuosus mondás, hogy: extra Hungariam non est vita: nagyon megsavanyodott már a szánkban s úgy veszi ki magát, mintha a torman élő féreg mondaná a mézelő méhnek: „Nincs jobb étel a tormanál!” A középosztály bizony haldoklóban van. A tőke előbb-utóbb a sirba fogja gurítani. Már most is lökdösi. Ugy mint Schwechaton a 48-iki sebesültet a csata után a nagy gödörbe akarta lökni a többi halotthoz a helybeli sirásó. Hiába kiáltotta: „Hiszen meg élek!” „Freilich” felelt a fligmatikus német — „das könnt a Jeder sagen; dann würd' man gar nit fertig” s belökte a gödörbe.

Azt mondja egy filozofus, hogy: „a könnyelműség úszó öv az élet hullámain” de azért egyének, családok, osztályok s egész nemzetek is elmerülnek ez úszó öv mellett. Roppant gyorsan forog a szerenese kereke. A párisi így enekel:

„Lundi, j'achetais des actions,
Mardi jamais des millions.
Mercredi, j'établis mon ménage
Jendi, je fis mon equipage
Le Vendredi je fus au bal
Et Samedi à l'hôpital.”

(Hétfőn papirokat vevék,
Kedden több milliót nyerek.
Szerdán házat vettem nagyot,
Csütörtökön meg fogatot,
Meg pénteken nagy bált adék
És szombaton koldus valék.)

Kajabusz.

kezelési költség esne; minthogy az ajánlattevők nem ajánlottak annyi összegeket, mint amennyit egyébként fizetnek és minthogy ezen ajánlat ellenkezik a közérdekkel, mert a község ezáltal károsodna, az ajánlat elutasítását javasolja.

Szakáll Lajos próbálkozott az ajánlat megvédésével, Komáromy József azonban az érdekelteknek a vitából való kizárását javasolta. Az ajánlat aztán egyhangulag el is utasított.

Hasonló sors érte Kelemen László helypénzeszedő kérelmét, hogy a város hosszabbítsa meg a szerződést további három évre, mely esetben 200 koronával több bérlet összeget hajlandó fizetni. Azon kérésének, hogy a társu. Szabó János a szerződés obligójából ki résztessék, a közgyűlés eleget tett.

A községi alkalmazottak szabályrendelete a megye által némi módosítással jóváhagyatván, tudomásul vétetett. Komáromy József azonban azt a módosítást, hogy a tanácsnokoknak kiküldetési napdíj, ha a kiküldetés félnapnál nem tart tovább, nem jár, — megfellebbezte, minthogy azoknak fizetésük nincs.

Nehai özv. Mistéth Sándorné hagyományozásai, a körh. javára 400, a szegényneptárra 400 kor., tudomásul vétetett.

A községi egyesület kötelekébe évi 20 kor. tagsági díjjal a közgyűlés belépett.

Tudomásul vétetett a lötelep bérletének f. évi július 1-ére történt felmondása a telepre háruló oly kötelezettséggel, hogy az épületeket volt állapotukba visszahelyezni tartoznak.

Homoky Istvan polg. iskolai igazgató kérelmére az iskola udvarára 120 db. gyümölcsfa kitálatatott.

Több illetőségi ügy letárgyalása után a közgyűlés véget ért.

Egy megszívlelendő indítvány.

A f. hó 20. án tartott közgyűlésen, tárgysorozaton kívül egy igen fontos közsükségletet képező tárgyban tett indítványt Sivó Jenő közgyűlési tag.

Rámutatott ugyanis az artézi kut szeszélyes vizszolgáltatási képességére, hogy hol van víz, hol nincs, hol használhatatlan, hol meg kevés, egyáltalán azonban a közsükségletet ki nem elégíti.

Aki egy kicsit gondolkozik, összefüggést kell találnia a vízhiány, különösen az egészséges és élvezhető viznek hiánya és az epidemikus megbetegedések tartós, majdnem leküzdhetetlen jelenléte között.

A többek között, aminek a jó ivóvíz hiánya az oka, sőt a rossz víz a csaknem kizárólagos előidézője, a hasi hagymáz állandósult meg városunk területén. Aki nem kíséri figyelemmel az eseteket, mert hisz ez nincs is módjában mindenkinek, — az nem törődik az ily veszedelemmel s annak következményeivel s nem különösen azzal, hogy ha ez a veszedelem befészkelte magát valahová, nagy küzdelembe és sok anyagi és emberáldozatba kerül annak leküzdése, a lakosságnak attól való megmentése.

Ez a betegség a rossz lakás viszonyok és a rossz táplálkozás folytán szokott fellépni és grasszálni s ha tekintetbe vesszük, hogy ezek nálunk — hála Istennek — nem adhatnak okot aggodalomra, akkor a harmadik legfőbb tényező, a jó ivóvíz hiánya az oka ezen betegség jelenségének.

Első és legfontosabb teendőink közé kell tehát sorolnunk a jó ivóvízről való sürgős gondoskodást. Orvosaink, hatóságaink és minden közegészségi tényezőink ne hagyják tehát a kérdést szunynyadni, elodázní, hanem kövessenek el mindent, hogy egy új, jó artézi kut fúrása minél előbb fogantatva vetessék a községünk elegendő és megfelelő ivóvízhez jusszon.

Sivó Jenő indítványozta, hogy egy második artézi kut fúrását határozza el a közgyűlés. Okos és helyes indítvány, kifejezhetetlenül szükséges az a kut, úgy, hogy valósággal nem tudók, hogy inkarnációs rossz akarattal, vagy könnyelműség lenne annak ellenzése, vagy kivételének megakadályozása. Hat ezt nem is tételizzük föl ama némi nemü elodázási hajlandóságból, amelyek az ily indítvány megszokott kísérői és egyáltalán az olyasmiknek, amiket nem f e l s ő b b h a t ó s á g parancsol ránk, kísérői szoktak lenni.

Az indítvány nem vétetett érdemleges tárgyalás alá, mert hát sokan igen tudjuk, sőt nem rösteljük kimondani, — hogy sokan nem is tudnak

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. közönség szives figyelmét a nagyságos DEUTSCH GYULA úr tulajdonát képező Pusztá-Ernyői birtokának folyamatosan lévő eladásra felhívni.

A birtok Pest megyében Ceglédhez 1 órányira fekvő Törtel község és a Nagyköröshöz tartozó Nyilas és Ludasi tanyák közvetlen szomszédságában, Cegléd, Nagykörös, Abony városok, Jaszkarajenő, Koeser községek és a Tetétleni puszták határában fekszik.

Megbízásunkhoz képest az eladások általunk Cegléden intézeti helyiségünkben eszközöltetnek, a t. közönség kényelmére azonban megbízottaink minden vasárnap és ünnepnapon a birtokon vannak, kik úgy a szükséges felvilágosítások megadásával, mint az eladásokkal meg vannak bízva.

A vétel megkönnyítésére az eladások kisebb és nagyobb részletekben kedvező fizetési feltételek mellett történnek.

A vételár lefizetésére jutányos törlesztéses, vagy egyszerű kölcsönöket bocsájunk a t. közönség rendelkezésére.

Közelebbi felvilágosításokkal készséggel szolgál a

Cegléd, 1909. május hó.

**CZEGLÉDI IPAR- KERESKEDELMI BANK
RÉSZVENYTARSASAG, CZEGLÉDEN.**

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: **CASPARI FRIGYES MEDGYES, 61. SZ (Nagyküküllő-m.)**

— Tessék képes árjegyzőket kőrní! —

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhel magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63.

Által - legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakezalozók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők, tisztító-rosták, kongolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-mozesolók, darálók, erőmalmok, egyetemes acél-ékek, 2- és 3-vasú ckek és minden egyéb gazdasági gépek.

SIDOL

bárminemű fémét fáradtság nélkül kifényesít.

SIDOL

a földkerekség legkitünőbb tisztító szere.

Kapható: 1 kor. 50 fill., 75 fill., 50 fill. és 24 filléres üvegekben, kizárólag csak

STEINER JOZEFIN

fűszerkereskedésében,
ABONY, KÖRÖSI-ÚT.

Saját érdekében

csak BOHN-féle

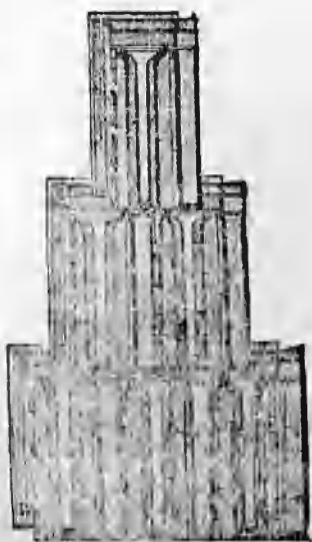
nagykikindai és zombolyai cserepet fogadjon el és utasítson vissza más stílyú nőségű cserepet, mert

csak a BOHN-féle

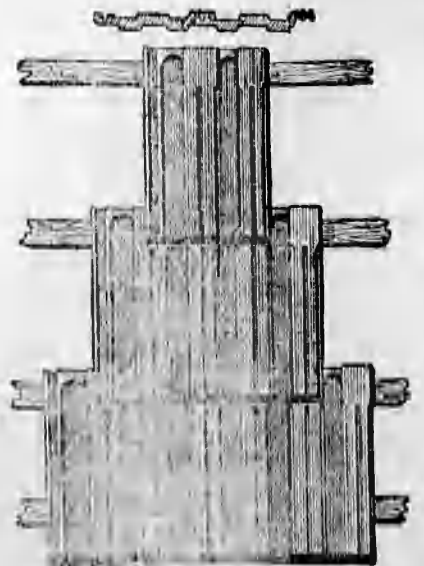
cserep jutányos szőlő- és szakszerű fedőanyag.

és árjegyzőket kérni!

BOHNCSEREPEGYAR ZSOMBOLYA.

Bohn kikindai cserepe.

Bohn zombolyai cserepe.